

Bestemmelsen i 2det Stk. er ikke til Hinder for, at Bortfragteren kan føre Bevis for, at Godset ikke har haft den angivne Værdi.

Ved Formuleringen af sidste Stk. har man søgt at tydeliggøre, at Bestemmelsen alene har Hensyn til svigagtig Adfærd fra Afladerens Side, og at Bortfragteren, selv om Svig hos Afladeren foreligger, kan være ansvarlig af Grunde, der ligger udenfor Loven, f. Eks. et Retsbrud fra hans Side.

Punkt 6. Bestemmelsen svarer til Sølovsforslagets § 97, 2det Stk. og § 119, jfr. § 118.

Til § 5.

Efter 1ste Stk. kan Bortfragteren paatage sig et videregaaende Ansvar end ved Loven paalagt ham. En saadan Vedtagelse vil være gyldig, hvad enten den optages i Konnossementet eller ikke.

2det Stk. er allerede omtalt ovenfor ved § 1, Litra b.

3die Stk. foranlediger ingen særlige Bemærkninger.

Til § 6.

Bestemmelsens Affattelse er i Forhold til Konventionens Art. 6 stærkt forenklet. Den hjemler en Indskrænkning af Bortfragterens Ansvar, naar visse særlige Omstændigheder gør det rimeligt. Som Tilfælde, hvor Bestemmelsen vil kunne finde Anvendelse, har været nævnt, at Befordringen gælder en havareret Ladning eller Gods af et hidtil ukendt Materiale, eller det drejer sig om nye Transportmetoder eller en helt ny Fart. En Forudsætning for, at Bortfragteren kan forbeholde sig Ansvarsfrihed, er det, at der ikke udstedes Konnossement.

Til § 7.

Bestemmelsen er allerede omtalt under § 1, Litra e.

Til § 8.

Efter Konventionens Art. 10 skal Konventionen anvendes paa alle Konnossementer, som udstedes i de kontraherende Stater, d. v. s. i Forhold til det enkelte Land kun paa Eksport-Konnossementer. Naar Godset skal befordres til en anden Konventionsstat, og en Tvist om Forholdet skal bedømmes af denne Stats Domstole, synes det imidlertid urimeligt, at disse ved Paadømmelsen skal paaberaabe sig Eksportlandets Lov i Stedet for Importlandets kongruente Lovgivning, og man har derfor formuleret Anvendelsesbestemmelsen saaledes, at den danske Lov skal lægges til Grund af de danske Domstole, naar baade Eksport- og Importlandet har tiltraadt Konventionen, medens Loven ellers kun finder Anvendelse paa Konnossementer, udstedt i Danmark.

Konnossementer i Indenrigsfart er undtaget med Hjemmel i Undertegnelsesprotokollens Punkt 2. Derimod vil det formentlig være nødvendigt at tage et særligt Forbehold ved Danmarks Tiltrædelse af Konventionen med Hensyn til den Kongen ved Sølovsforslagets § 122 tillagte Ret til at udvide Sølovens Regler for indenrigs Fart til at gælde for Fart mellem de nordiske Lande indbyrdes, idet herved Konventionens Anvendelsesomraade indskrænkes. Et saadant Forbehold kan ikke antages at støde paa Vanskeligheder.

Bestemmelsen i 2det Stk. er blot indsat for at afværge mulige Misforstaaelser.

Til § 9.

Da det maa anses uskeligt, at alle de nordiske Lande sætter denne Lovgivning i Kraft samtidig, er det foreslaaet at overlade Fastsættelsen af Tidspunktet for Lovens Ikrafttrædelse til Kongen.